

[Finansministeren.]

lægger afgifter på det ene eller det andet område, så kan man ligesom camouflere de faktiske virkninger af udviklingen.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Haunstrup Clemmensen i går talte om de mindre selvstændige erhvervs- og næringsdrivende, og det vil jeg også gerne hæfte mig ved. Man er så tilbøjelig til her i dette ting alene at beskæftige sig med lønmodtagernes forhold. Der findes flere hundrede tusinde mindre selvstændige erhvervs- og næringsdrivende her i dette land, og jeg har svært ved at forstå, at de hele tiden skal betegnes som kapitalister, der måske er et ringere folkefærd i det danske samfund. Den opfattelse har vi ikke fra regeringens side.

Jeg deler helt de betragtninger, som hr. Haunstrup Clemmensen fremsatte. Disse hundrede tusinde kæmper hver dag en hård kamp i deres daglige tilværelse og har nok svært ved at forstå det, hvis ikke man igennem en ændret udgiftspolitik viser forståelse for, at der findes mange forskellige befolkningsgrupper her i landet, hvis interesser må indgå i en samlet vurdering. Det er absolut regeringens opfattelse, at der er behov for at foretage netop en sådan samlet vurdering, når man taler om disse mange forskellige økonomiske problemer. Vi har allerede fra regeringens side bebudet, at vi igennem en skattereform, igennem ændringer af vor skattelovgivning, vil søge at lette arbejdet for disse mange mindre, selvstændige erhvervsdrivende og virksomheder.

Jeg skal så til slut fremføre nogle mere generelle bemærkninger om besparelsesforslagene.

Der var forskellige nuancer i omtalen af disse besparelsesforslag. Jeg erkender, at der var positive udtalelser i bred forstand, og dem takker jeg for. Der var mere betingede tilslutninger, og dem takker jeg også for. Den endelige afgørelse af disse besparelsesforslags videre skæbne skal jo ske i det udvalg, forslagene henvises til, og jeg har forstået, at det er i PØ-udvalget.

Jeg er ikke forbavset over, at hr. Freddy Madsen og fru Hanne Reintoft var imod enhver form for besparelser; det har jeg ingen kommentarer til, det ligger nok i partiets almindelige politiske indstilling.

Jeg vil gerne sige, at finansplanens opbygning og besparelsesforslagenes indreg-

ning i finansplanen har en sammenhæng. Det ville efter min opfattelse være betænkeligt, hvis ikke besparelsesforslag af den størrelsesorden, som regeringen har foreslået, bliver gennemført, så man opererer med et finanslovsunderskud af den størrelse, som finansplanen viser. Vi er åbne over for drøftelser af besparelser, vi er lydhøre over for andre gode ideer i så tilfælde, men vil gerne understrege, at hvis provenuet formindskes, så forskubbes sammenhængen imellem finansplanen og finansbudgettets samlede virkninger; bestræbelserne for, at dets virkninger er tilstrækkelige, kan blive meget vanskelige. Derfor lægger jeg megen vægt på, at man under de videre forhandlinger kan fastholde det besparelsesrammebælt, vi er nået op på; nogle mener måske endda, man kan komme højere op, og det vil ikke støde på modstand hos mig, forudsat, og det vil jeg gerne understrege, at der er en tilstrækkelig social balance i det.

Jeg tror at kunne sige, at det ikke er så ligetil, i hvert fald ikke med ugers varsel, at gennemføre milliardbesparelser på statens budget, og jeg tror, der har været udfoldet et temmelig intensivt arbejde i de enkelte fagministerier. Den tidligere budgetminister, hr. Heinesen, vil nok vide, at det ikke er så helt enkelt, der skal både vilje og mod til at fremsætte sådanne besparelsesforslag.

Men vel, vi er villige til at drøfte sammensætningen af disse besparelser. Vi er også villige til at drøfte andre, men jeg understreger igen, at det, der er vigtigt, det er, at beløbsstørrelsen kan holdes.

Det er vel også fremgået af mine bemærkninger, at vi i regeringen ikke har den opfattelse, når man taler om besparelser, at det er besparelspolitik at lægge øgede skatter eller afgifter på dele af eller hele befolkningen. Jeg vil også gerne sige rent ud, at det ikke er spørgsmål om at ombytte nedsættelser af statens udgifter med forøgelse af statens indtægter. Det giver også andre finanspolitiske konsekvenser, end det vil gøre, hvis man gennemfører begrænsninger i statens udgiftsbehov, og jeg håber også sideløbende hermed en nøje vurdering af udgiftsbehovet på de kommunale områder.

Må jeg sige, at regeringens politik ikke, som der også er blevet givet udtryk for, er vendt mod nogen. Regeringens politik er ikke vendt mod borgeren. Regeringens poli-